

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 760 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยที่สำคัญ พบว่า 1) พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของบุคลากรในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.20 2) ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพตนเอง ทักษะคิดต่อการดูแลสุขภาพตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของการดูแลสุขภาพตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การดูแลสุขภาพตนเอง 3) ปัจจัยอื่น ได้แก่ นโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพตนเอง โครงการส่งเสริมสุขภาพตนเองของสถานประกอบการ สภาพแวดล้อมภายในสถานประกอบการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง 4) ปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพจากสื่อต่างๆ การได้รับคำแนะนำสนับสนุนจากบุคคลต่างๆ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง 5) ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง 6) ตัวแปรทำนายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง มี 6 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะคิดต่อการดูแลสุขภาพตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง โครงการส่งเสริมสุขภาพตนเองของสถานประกอบการ เพศ รายได้ต่อเดือน และนโยบายด้านการส่งเสริมสุขภาพตนเอง สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสุขภาพ ได้ร้อยละ 30.20 ตัวแปรทำนายได้ดีที่สุด คือ ทักษะคิดต่อการดูแลสุขภาพตนเอง สามารถทำนายได้ ร้อยละ 21.00

The purpose of this descriptive research was to study factors related to health self – care behavior of personnel in industrial workplaces, Samut Prakan Province. The sample group, selected by purposive sampling were 760 workplace personnel. The research instrument was the questionnaires developed by the researcher, tested its quality of which the results were accepted. Data analyses were performed by using percent, mean, standard deviation, Chi-square, Pearson's Product Moment Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis.

The major results of this research were as follows: 1) 37.20 percent of the samples had the health self – care behavior in medium level. 2) The predisposing factors such as knowledge, attitude, perceived benefit and perceived self – efficacy of health self – care behavior had positive related to health self – care behavior. 3) The enabling factors such as health promotion policy, projects of health promotion, environment in industrial workplaces had positive related to health self – care behavior. 4) The enabling factors such as receive information to health from several medias and personnel had positive related to health self – care behavior. 5) The bio-social factors such as sex, age, marital states, education, income and period of worked had positive related to health self – care behavior. 6) The predictive factors of health self – care behavior were attitude toward health self – care, perceiving of self – efficacy, project of health promotion, sex and policy health promotion in industrial workplaces which were able to predict health self – care behavior for 30.20 percent. The best predictor factor was attitude toward health self – care behavior which was able to predict for 21.00 percent